

Katoliški glas

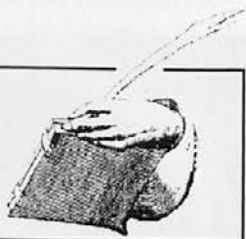
Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Odklanjamo povprečnost!

Pred kratkim je ugledni nemški tednik Stern objavil veliko raziskavo javnega mnenja v Evropi po drugi svetovni vojni. Pri Sternu so se časnikarji na glas vprašali o stvareh, o katerih vsi na tihem mislimo ali pa o njih v manjših skupinah tudi govorimo. Pisali so namreč o tem, kako se na Zahodu po drugi svetovni vojni vse bolj uveljavlja na vseh področjih povprečnost in to v pravem, prvinskem pomenu besede. Ugotovili so, da je zahodna Evropa šla na pot, na kateri vedno manj veljajo vrednote, kot so: poznavanje stvari, objektivnost, žrtvovanje za druge, spoštovanje zakonitosti in zakonov, raziskovanje, disciplina, kakovost življenja v pravem pomenu besede. Vse te vrednote vsak dan bolj izpodriva povprečnost; kakovost se zamenjuje s količino, kvaliteta torej postaja kvantiteta. Tednik zaključuje, da je povprečnost v Evropi postala vodilo in temeljna postavka življenja in to prav v tisti Evropi, ki je bila in se še hoče imeti za zibelko zahodne in s tem posredno svetovne civilizacije, za zibelko idej, napredka, pravnih zakonov in vrednot, za civilizacijo, v kateri je iskanje novega in boljšega zgodovinsko dejstvo in temeljni kamen napredka.

To spoznanje je žalostno predvsem zato, ker je resnično; zato, ker iz povprečnosti lahko pride samo povprečnost. Povprečnež se namreč boji inteligentnega in modrega človeka, povezuje in išče samo tiste ljudi, ki so mu enaki, take, ki se z njim strinjajo; ne išče ne konfrontacije ne idealov ne napornih poti. Po liniji najmanjšega odpora skuša v življenju uspeti in kakovost-vrednote zamenja s količino-kvantiteto, ki jo hoče vsemu svetu prikazati kot vrednoto, življenjski slog uspeha. Tak človek in z njim zahodni svet rad vidi, da ga drugi obožujejo, ne mara kritik na račun svojega življenja, pripravljen je zamenjati mnenje o nečem takoj, ko uvidi, da mu to koristi; obnaša se kot despot, za drugačna mnenja je nesprejemljiv, za dosego navideznega uspeha je pripravljen se ponižati in ponižuje. Povprečnež se boji objektivnosti, pa naj bo ta še tako relativna, boji se poguma v življenju, odklanja spremembe, zadovoljuje se s sedanjim zanj kvantitetno zelo dobrim stanjem, manjka mu volje za žrtvovanje, ni pripravljen se učiti, strah ga je pred neznanim in lahko rečemo, da noče rasti v polno osebnost. Povprečnež in povprečnost sta glavna krivca za involucijo, nenapredek, za nazadovanje naše družbe in za obubožanje človeka na vseh tistih področjih, kjer življenje zahteva od posameznika predvsem kvaliteto, vrednote, pozitivne strani značaja.

Zaradi tega smo na Zahodu priče obubožanju na področju umetnosti, znanosti, kulture. Zahod je statičen, ne premika se rad. Skoraj nismo več zmožni intelektualne ozmoze. Zmaguje povprečnost. Zato se vsi oblačimo v kavbojke in v enake majice, gledamo iste poneumljajoče TV-programe, vsi isto govorimo in se bojimo novega, neznanega.

Vsak človek, ki v naši družbi ni »normalen«, se pravi povprečen, je motilen element našega navideznega miru. V tem je vzrok silovitih napadov na papeža, ko hoče v Bosno. Sveti oče je povprečnim evropskim politikom trn v peti; likvidirajo ga tako, da mu ne dovolijo obiska Sarajeva. Spet povprečnost je vzrok slabega pisanja uglednih angleških časnikov o materi Tereziji iz Kalkute. Ta dva človeka nista povprečneža; iz brezoblične mase vstajata kot hrasta nad poljem pritlikavih trav. Zato ju je treba onesposobiti. Povprečnosti ni v evangeliju; sam Kristus pravi, da ne prenaša mlačnosti. Evangelij zahteva od nas življenje za druge, tako življenje, ki ga povprečnež ne mara.

Toda ali ni življenje v brezimni masi povprečnežev velika sramota za človeka, ki je bil rojen za svobodo, ustvarjen po božji podobi? Ali ni povprečnost pravo nasprotje vsega lepega in dobrega, vrednot, ki jih na Zahodu na srečo še ni mogoče kupiti v bližnjem supermarketu in jih tudi nikdar - spet na srečo - ne bo mogoče?

Jurij Paljk

Doslednost, a tudi odprtost

Razni časnikarji, verniki, tudi nekateri teologi razglašajo, da je sedanji papež starokopiten, da ni v skladu s potrebami današnjega časa. Trdijo, da se je družba v zadnjih dvajsetih letih globoko spremenila, da se mora tudi Cerkev prilagajati zahtevam modernega mišljenja. Drugače jo bodo odrinila druga verstva, ki imajo »večji posluš« za potrebe današnjega človeka. V bistvu si današnji človek želi to, kar sta si želela že Adam in Eva: prisvojiti si nebesa, ustvariti si boga po lastni potrebi.

Če bi Cerkev ravnala drugače in se prilagajala današnjemu svetu, bi izgubila svojo identiteto, svoje poslanstvo. Bolj kot se uveljavlja v njej svetna narava, več izgublja. To nam pričuje vsa zgodovina. Bolj ko pa uresničuje božji načrt, več pridobiva in prepričljivejša je. Zato igra papež tako pomembno vlogo ne samo med katoličani, ampak tudi med pripadniki drugih verstev in celo med nevernimi s svojo trdno moralno držo. V njegovih posegih je stalno prisotna skrb ne samo za evangeljske in obče duhovne vrednote, ampak tudi za najrazličnejše krivice, ki prizadevajo človeka danes. Zato gre

Ob Božiču...

Beseda velja tistim, ki bodo praznovali, - točneje rečeno - občutili Božič v duhu tega dogodka. Obnavljali bodo Kristusovo rojstvo, prihod samega Boga med nas. Če malo premislimo, je to nekaj nezaslišanega, a resničnega. Tako velika je ljubezen Boga do človeka.

Verni bodo okrasili svoje domove, se udeležili svetih obredov, pomagali v cerkvi, iskali priložnost za pomoč bližnjemu. Otroci in odrasli bodo občutili ta dogodek v molitvi, v pesmih, v prejemanju zakramentov kot krona štiritedenske adventne priprave.

A veliko ljudi bo samih, ker živijo sami. Ta dan bodo občutili praznik skupaj z vso skupnostjo v cerkvi in jim bodo voščili prijetne praznike. V cerkvi ne bodo sami. Vsaka zunanja okrasitev bo izraz notranjega razpoloženja. Povezana bosta dom in cerkev, oltar in družinska miza, jaslice in tabernakelj. Vsi bomo povezani v duhu odrešujoče skrivnosti.

njegova zavzetost družinam, materam, vzgoji mladih, pravičnejši vlogi ženske v družbi, problemom tretjega sveta. Tako priznanje mu daje tudi slovenski predsednik Kučan v nedavnem pismu, s katerim vabi papeža na obisk v Slovenijo.

Najbolj pa so me zadnje čase prevzela papeževa prizadevanja, da bi zaustavil morijo na Balkanu. Njegov glas je bil resnično glas vprijočega v puščavi. Razne evropske in svetovne organizacije so se v tem pokazale popolnoma nemočne. Zaman sem čakala, da bi razne manifestacije delavcev in študentov, ki so se zvrstile zadnje čase v Italiji in v Trstu, izrazile svoje ogorčenje tudi zaradi vojne v Bosni, kot se je to dogajalo v mojih študentskih letih, ko smo manifestirali po mestnih ulicah proti vojni v Vietnamu!

Po papeževem zgledu morajo imeti tudi drugi predstavniki Cerkve več posluš za stiske današnjega človeka in biti z njim v tesnejšem stiku. Cerkev mora biti prostor, kjer se bo vsakdo od nas počutil kot doma. Zato morata v njej vladati dialog in spoštovanje do različnosti in drugačnosti. V eni izmed prejšnjih števil sem omenila, kako vzhodna duhovnost vedno bolj pridobiva nove privrčence. Čisto slučajno sem izvedela, da

je neka skupina, ki goji jogo v Mestrah (bilo jih je približno 300, med njimi tudi duhovnik), izrazila željo, da bi imela na božično vigilijo po končani jogi skupno mašo. Prosili so škofa za dovoljenje, ki pa ga ni dal. Večja odprtost bi v tem primeru gotovo ne škodila Cerkvi - dala bi vsaj možnost, da bi veliko prisotnih doživelo bogoslužno daritev, kar bi jih bolj približalo Cerkvi.

Kaj si v bistvu želi človek v stiski? Da ga kdo v prijateljskem duhu posluša in mu pomaga pri reševanju njegovih problemov. Nočem trditi, da mora postati Cerkev terapevtski prostor za duševne težave, ampak kraj, kjer se človek lahko odkrito pogovori z duhovnikom. Ni to ena oblika spovedi - zakramenta, ki ga zadnje čase tako zanemarjamo?! Dandanes mnogi gredo k obhajilu, na spoved pa pozabljamo. Na misel mi prihajajo biografije škofov Jegliča, Sedeja, Gnidovca in našega velikega Primorca Ukmarja. V njih so zapisane ure, ki so jih presedeli v spovednicah. In teh je bilo ogromno. Ali niso bile te spovedi terapija za dušo vernika, ki je odhajal domov potešen, olajšan in spravljen z Bogom? Naše spovednice so danes prazne. Vernikov ni v njih, a večkrat tudi duhovnikov ne...

Nadja Maganja

»16. decembra bodo začeli slovenski televizijski sporedi«

Če so to poročali nekateri časopisi, je jasno, da je nekdo sporočil javnosti ta datum. Opozarjamo širšo javnost na ponovno igranje z nami v zamejstvu. Obljubljajo, podpisujejo, zopet obljubljajo, obenem spominjajo in opominjajo na... bridko usodo italijanske manjšine v slovenski Istri.

Kdaj bo te igre konec?

Ustroj RAI-a je tak, da zveže roke in usta notranjim (slovenskim) uslužbencem, da ne morejo ukreniti nič. So v istem položaju kakor mi: čakajo, ker drugače ne morejo.

To ni več spretna politika - to je umazana politika!

V Zavodu sv. Družine v Gorici so slovesno proslavili 70-letnico GMD

Poziv papeža kristjanom za večjo družbeno in politično angažiranost

Papež Janez Pavel II. je v Loretu in v nedeljo v Rimu med angelovim češčenjem spet pozval vse italijanske vernike k večji angažiranosti in prisotnosti v javnem življenju. Ta tema je našemu papežu izredno draga in zato ni nič čudnega, če se je spet vrnil k njej in v za Italijo zelo težkih časih spet pozval italijanske vernike, da morajo imeti »vodilno vlogo v javnem življenju in v politiki.« Papež ni govoril o tem, da morajo italijanski verniki delovati samo v eni stranki, kot so nekateri (hote ali nehote) napačno interpretirali. Papež je že večkrat govoril o tem, da se morajo verniki aktivno in brez lažne skromnosti udeleževati na družbenem in političnem področju v Italiji. Tokrat je v Loretu sredi dvesto škofov ponovil to svojo postavko in dejal: »Že deset let govorim o tem, sedaj ponavljam, da se morajo kristjani v Italiji veliko bolj udeleževati v političnem in družbenem delovanju. Na teh področjih morajo delati skromno in z zaupanjem v božjo previdnost. Razsvetljeni z besedami evangelija in s Kristusovo pomočjo lahko italijanski verniki veliko doprinesejo na

področju politike, na socialnem področju in tudi v kulturi.« Nadalje se je papež v Loretu tudi pomudil pri molitvi in dejal: »Molitev je pomemben dejavnik, ki obrodi sadove; molitev obrodi konkretne sadove in tako jih bo obrodila tudi v Italiji. Molitev odločilno prispeva za točno določene premike v zgodovini nekega naroda. Kot se je zgodilo na Poljskem, kjer je molitev v devetih letih povzročila padeč komunizma, tako bo pomagala tudi v Italiji.« Ko pa je papež govoril o Evropi, se je obrnil na mlade in dejal: »Mladi bodo prenovili svoje zaupanje v Gospoda in z njim in njegovo pomočjo bodo lahko zgradili Evropo, ki bo zvesta svojim krščanskim koreninam in bo spet postala krščansko ozemlje, sposobno sprejeti različne in potrebne. Evropa bo spet spoznala solidarnost in mir.« Ko se je papež srečal z nad dvesto vdovami iz Bosne, je bil vidno ganjen in je zaprosil cel svet, naj moli, da bi se vojna na Balkanu končala. Ob koncu avdience je bosanskim vdovam trikrat ponovil: »Nasvidenje v Sarajevu!« in s tem spet pokazal svojo neomajno voljo obiskati Sarajevo. -jp-

Jaslice

Koliko verskih vzgibov prinesejo v božične praznike jaslice, ki že s svojim duhom po mahu odišavijo vso svtopisemsko podlago ljubkega praznika! Kaj bi ostalo od Božiča, če bi iz njega potrebili vse, česar tako ali drugače ni mogoče zgodovinsko dokazati? Ko jih je sv. Frančišek pred 700 leti prvič postavil, ni šel najprej spraševati bibliciste, marveč je dal duška svojemu srcu, svoji fantaziji, ki mu res ni ponazarjala zgodovine. In to fantazijo je treba sprostiti v bogoslužju. Naj da bogoslužnim kostem mehke in tople mišice, naj obogati naše bogoslužje in bogoslužje vernikov!

Otmir Črnilogar

4. adventna nedelja (leto c)

Kar je Bog združil, tega naj človek ne loči

Ne mislim pisati o poroki, nerazdružljivi zakramentalni zvezi med možem in ženo. V mislih imam drugo, vzvišeno, skrivnostno poroko: učlovečenje božjega Sina, njegovo »poroko« z našo človeško naravo. »Postal nam je enak v vsem, razen v grehu.« Papež Janez Pavel II. vedno znova poudarja, kako zelo je Bog povezan z usodo človeka, vpleten vanjo. V svoji prvi božični poslanici leta 1978 je med drugim dejal: »V zemeljskem rojstvu Boga je povzdignjena prav človečnost - človeška narava je privzeta v edinstvo Boga Sina.« Zaradi te poroke Boga s človekom deluje od prve božične noči v slehernem človeškem bitju neka nova moč. »Vse, kar je človeškega,« pravi papež, »raste iz te moči; brez nje vse usahne, brez nje se vse poruši.« Mnogi modrijani tega sveta prikazujejo Boga kot človekovega tekmeča. Ko bi Bog res bil to, karti napuhnjenci mislijo, se božji Sin nikoli ne bi učlovečil. Ne bi

delal s človeškimi rokami, razmišljal s človeškim razumom, deloval s človeško voljo, ljubil s človeškim srcem, kakor je zapisal papež v svoji okrožnici Človekov Odrešenik. Bog in človek sta v krščanstvu tesno povezana, sta prijatelja, sodelavca, sta kot zakonca.

Kakor ni mogoča prava nesebična skrb za človeka, ki je ne bi (vede ali nevede) navdihovala božja ljubezen, tako tudi ne obstaja resnična svetost, če ni združena s skrbjo za človeka. To je način delovanja našega Boga. Očitek, ki so ga marksisti, ustvarjalci nikoli uresničenege raja na zemlji, kar naprej metali na nas kristjane, da je naša vera »opij«, ker nas odtuja od vsakdanjih življenjskih nalog, je bil krivičen. Bolje rečeno: bil bi res krivičen, če bi se trudili živeti po Jezusovem nauku in zgledu. Zdaj smo pogosto res taki, da bi ta očitek zaslužili, ker smo preveč zaslužni od duha našega časa, ki je duh brezbriznosti, duh Kajna,

prvega ubijalca: »Sem mar jaz varuh svojega brata?«

Kristus prihaja na svet. Pisatelj pisma Hebrejcem polaga v njegova usta besede psalmista: »Glej, prihajam, Gospod, da izpolni tvojo voljo.« To je jutranja molitev Odrešenika. To naj bi bila tudi naša redna jutranja molitev: začenjam nov dan s pripravljenostjo, da izpolnim, kar Bog pričakuje od mene. Namen molitve (jutranje, pred delom, pred študijem) je: da bi z božjo lučjo razsvetljeni spoznali, kaj je prav, in da bi z njegovo močjo okrepjeni to skušali uresničiti. Saj nima smisla nekaj vedeti, delati pa narobe. Pred dobrimi dvajsetimi leti je bila med ljudmi zelo priljubljena italijanska popevka z naslovom Torej daj! V njej se je ponavljal odpev: »Kaj je prav, to dobro veš, povej, zakaj pa tega ne storiš?« To se vprašajmo tudi mi zdaj, ko se pripravljamo na Božič. Mogoče še prej, za božično spoved. Silvester Čuk

Ali je veselje bolezen?

Zdi se, da ja; tako vsaj meni turinski dnevnik La Stampa. Angleški psihologi z liverpoolske univerze so odkrili, da je sreča bolezen, sad nenormalnega delovanja osrednjega živčnega sistema. Srečen človek je po njihovem mnenju nekdo, ki ima neprimerno izkrivljeno razmerje s seboj, z bližnjim, s svetom. Celovaren človek je, ki bi nas rad prepričal, da živimo v najboljšem svetu, kjer ni lakote, vojn, krivic, nesreč. Kaj potem sploh pomeni biti srečen? Sreča objema dobroto in veselje.

Verni ljudje gradimo te pojme na trdni podlagi, v Bogu samem, ki je sreča, dobrota in veselje. Že beseda evangelij pomeni dobra, vesela novica. V Svetem pismu imamo pogošte citate o tem stanju. V Izajjevi knjigi beremo: Sionski sel, pojdi na visoko goro kot glasnik veselja! Taki občutki so popolni in doživeti, kadar napolnjujejo našo notranjost. V adventu tako molimo: Gospod, obišči nas in nas reši, naj uživamo srečo tvojih izvoljencev.

Odkritje angleških profesorjev nas ne vznemirja; to »odkritje«... ni nobeno odkritje. Verni človek ve, kje naj išče srečo in kje naj jo najde tudi v težavah, trpljenju in preizkušnjah.

Izšel je Pastirček št. 4

V teh dneh so otroci prejeli novega Pastirčka, ki je tokrat posvečen Božiču in novemu letu. Že na prvi strani je voščilo Pastirčka pod lepo sliko Toneta Kralja z naslovom Rojstvo. Naslednji dve lepo ilustrirani strani sta v rubriki Svetopisemski očaki posvečeni očaku Izaku. Zora Saksida je prispevala pesem Svetonočno sonce begunskim otrokom. Vojmir Tihomir Arhar pa pesmico Pasji mali oglasi; M. Perat je napisala zgodbo o Matevžku in sv. Miklavžu in prispevala za rubriko Gradovi v naših krajih lep zapis o Svetem Križu na Vipavskem in gradu, ki je v njem. Janez Povše je napisal pesmico Ko bi se vse želje izpolnile, Anamarija Zlobec pa zgodbico Puhek. Janez Povše nadalje objavlja zgodbo v nadaljevanjih z naslovom Kdo sem, kakšna sem?, sledita še pesmici Jerice Strle Moj dežnik in Dolgčas. Zora Saksida piše v nadaljevanju Anči-Banči o zobu za zob, Danilo Čotar v svoji lepi rubriki o pticah, ki nosi naslov Čiv, čiv, še dolgo

OKENICE

Brevir

Brevirska molitev ima ogromno težo v svetu. Ne pretiram; verni človek bo kmalu dojel, zakaj to pravim.

Brevir je knjiga vsakdanjih duhovniških molitev, ki jo ima duhovnik vsak dan v rokah. Molijo ga tudi redovniki, redovnice in na sploh Bogu posvečene osebe; če želi, ga lahko moli tudi laik.

Do leta 1976 je bil v latinščini, po liturgični reformi so ga prevedli v jezike posameznih narodov; njegovo prenovno je odredil II. Vatikanski cerkveni zbor in jo razglasil papež Pavel VI. Slovenski izraz zanj je Bogoslužni molitvenik. Od dveh knjig zavzema prva čas od prve adventne nedelje (z njo se začneja cerkveno leto) do velikega četrtega, druga pa gre od velikega petka do 34. navadne nedelje ali nedelje Kristusa Kralja (konec cerkvenega leta). Ob teh dveh knjigah je še bogoslužno branje v petih knjigah, ki obsegajo razna svtopisemska in druga nabožna berila za vsak dan. V dveh knjigah so psalmi, razdeljeni na štiri tedne in za posamezne cerkvene praznike in praznike svetnikov. Dnevni brevir je razdeljen po dnevih urah: ura bogoslužnega branja, hvalnice (v jutranjih urah), sledi dnevna molitev (dopolodne, opoldne in popoldne), nato večernice. Dan se konča s sklepno molitveno uro.

Duhovnik ni dolžan maševati vsak dan, mora pa opraviti (naj bo na tem mestu dovoljen ta sicer nelep izraz) vsak dan brevir.

Pisali smo, da ima brevir ogromno težo v svetu. Duhovnik moli v imenu vse Cerkev in za vso Cerkev. Če pomislimo na vse duhovnike, redovnike, redovnice in laike, je to res ogromna molitvena moč, ki se dviga vsak dan k Bogu. In - kar je najpomembnejše - z nami moli sam Kristus. Zato ne pretiram, če pišemo, da ima ob sveti maši tudi brevir ogromno težo v svetu.

Vsak vernik lahko ima torej to zavest: moj duhovnik moli vsak dan tudi zame, tudi jaz sem vključen v njegovo molitev. To je čudovita vez, ki ji ni para na celim svetu. Jože

bom živ o pticah pastircah, Ljuba Smotlak v rubriki Stare igre o streljanju s karbidom; sledijo imena vseh, ki so poslali pravilne rešitve ugank in spisek nagradencev. V Pastirčkovi pošti mali bralci Pastirčka pišejo o svojih dogodivščinah, na zadnji strani pa je še pesmica Ljubke Šorli, ki jo je uglasbil A. Bratuž in nosi naslov Kaj je to?. Pastirčka krasijo lepe ilustracije njegovih mladih prijateljev.

POGLED V SLOVENIJO

Na lokalnih volitvah poražena stranka LDS predsednika dr. Janeza Drnovška

V Sloveniji bo v nedeljo, 18. decembra, drugi krog volitev za župane novih občin. V prvem krogu lokalnih volitev je poleg lokalnih svetnikov bilo izvoljenih 57 županov, balotaža pa se bo nanašala na tista dva kandidata v posameznih območjih, ki sta sicer prejela največ glasov, vendar premalo, da bi kdo od njiju bil izvoljen za župana. Od enajstih mestnih občin so 4. decembra dobile župane le tri, v osmih pa bodo še zagrizeni dvoboji.

Lokalne volitve so dobile značaj in razsežnosti velikega političnega dogodka, ki bo še odmeval v javnosti in imel tudi posledice. Zgodilo se je, kar je Janez Janša napovedal, in sicer, da bodo stranke slovenske pomladi (k tej politični tvorbi sodijo tudi Slovenski krščanski demokrati, ki pa še sodelujejo v sedanji koalicijski vladi) prejele večino glasov. Veliki in glavni poraženec je Liberalna demokracija Slovenije, sicer največja politična sila v državi, ki jo vodi dr. Janez Drnovšek, predsednik koalicijske vlade. Liberalni demokrati so prejeli nekaj nad 17 odstotkov glasov, v primevjavah z zadnjimi volitvami leta 1992 so jih izgubili več kot četrtino.

Najbolj prodoren uspeh je dosegla Slovenska krščanska demokracija, ki je prejela 18,45% glasov, s čimer si je utrdila položaj. To je še zlasti pomembno sedaj, ko se bodo krščanski demokrati odločali o tem, če bodo še sodelovali v vladi, ali pa bodo odšli v opozicijo. Volilci SKD so glasovali strnjeno, njihove glasove pa je mogoče oceniti tudi kot protest proti obračunavanju s predsednikom stranke Lojzeto Peterletom, ki so ga nekatere stranke in politiki med predvolilno kampanjo poskušali osamiti, ponižati in nasploh onesposobiti.

Na občinskih volitvah so napredovale tudi druge stranke slovenske pomladi. Janševi socialdemokrati so dobili 13,93% glasov, Združena lista socialnih demokratov, ki jo sestavljajo bivši komunisti, pa je v bistvu ohranila svoje glasove. Največji osebni uspeh v Sloveniji je dosegel dr. Janez Podobnik, kandidat Slovenske ljudske stranke za župana Cerkna. Zbral je kar 76,95% glasov. Zelo uspešen je bil tudi Aurelio Juri, kandidat Združene liste za župana v Koprju. Prejel je 64,7% glasov, pri čemer dodajamo, da se je za župansko mesto v Koprju potegovalo še devet drugih kandidatov.

Dober uspeh je na volitvah dosegla tudi Demokratična stranka upokojencev, ki je zbrala 3,94% glasov. Upokojenci so zelo kritični do dr. Janeza Drnovška, ki večkrat napoveduje zmanjšanje njihovih pravic, medtem ko molči o tem, da država upokojenskemu skladu dolguje 20 milijard tolarjev. Popoln poraz sta doživeli stranki skrajnih nacionalistov (Slovenska nacionalna stranka in Slovenska nacionalna desnica). Slovenci očitno ne marajo takšnih osebnosti, kot je npr. poslanec Marjan Poljšak, ki je nedavno

pozival »k brušenju bajonetov, da bi lahko zasedli Trst in Gorico«. Poljšak je kandidiral tudi za novega župana v Ajdovščini, a ni bil izvoljen. Pri volitvah v drugem krogu v nedeljo, ko bo izbranih še 90 županov novih slovenskih občin, ni pričakovati nadaljnjih novosti ali presenečenj, zaradi česar bo razmerje med političnimi strankami najbrž ostalo nespremenjeno. Odslej se bo morala predvsem Liberalna demokracija Slovenije sprizniti z oslabilnim položajem in močjo. Dr. Janez Drnovšek se ne bo mogel več dolgo sprenevedati z zastrjevanjem, »da se na lokalnih volitvah ni zgodilo nič pretresljivega, kar bi lahko vplivalo na razmerja v državnem zboru in v vladi.« Predvsem pa so žaljive, zunaj stvarnosti, neokusne in neodgovorne njegove izjave proti Lojzetu Peterletu, največjemu zmagovalcu lokalnih volitev v Sloveniji.

F.Z.

Politična podoba Slovenije in primorske se je spremenila

Po preštetju 80% oddanih glasov so bili na lokalnih volitvah v Sloveniji doseženi sledeči volilni rezultati, preračunani na državno raven:

	Lok/94	DZ/92	Indeks (94:92x100)
SKD	18,09	14,51	127,7 (Krščan, demokracija)
LDS	17,17	23,46	73,2 (Liberal, demokracija)
SDSS	13,98	3,34	418,6 (Socialni demokrati)
ZSLD	13,88	13,58	102,2 (Združena lista)
SLS	12,01	8,69	138,2 (Ljudska stranka)
DeSUS	4,41	-	- (Upokojenci)
SNS	3,70	10,02	36,9 (Slov. nacional. stranka)
ZS	3,00	3,70	81,1 (Zeleni Slovenije)
DRUGI	13,76	17,69	77,8

Delni rezultati na Primorskem pa kažejo sliko:

	Lok/94	DZ/92	Indeks (94:92x100)
SKD	14,6	13,7	106,6
ZLS	14,1	16,9	83,4
LDS	13,5	20,6	65,5
ZZP	9,1	6,0	151,7
SDSS	8,8	2,8	314,3
SLS	7,8	7,5	104,0
SNS	2,5	8,6	29,1
ZS	1,7	3,5	48,5
OSTALI	27,9	20,4	136,8

Podobno kot v Sloveniji se je tudi na Primorske politična podoba pomembno spremenila v smeri napredovanja strank slovenske politične pomladi in nazadovanja levoliberalnega bloka. Morebitna koalicija strank politične pomladi ima zanesljivo večino v najmanj lo od 21 primorskih občin, vendar pretežno manjših (vključno z Ajdovščino, Vipavo, Cerknim in Idrijo). Morebitna koalicija levoliberalnih sil ima zanesljivo večino v 3 obalnih občinah (Koper, Izola

BRALCI PIŠEJO

Spoštovani!
Dovolite mi, da izrazim globoko nestrinjanje z Vašim člankom Italija-Slovenija 1-0 ali 1-1 (Kat. glas, 1.12.94) in še posebej z njegovim zadnjim odstavkom. Navajam:

»Kar zadeva oglejski osnutek in odlomek, ki obravnava vračanje nepremičnin, bi vendarle veljalo postaviti Ljubljani vprašanje, ali se jim ne zdi, da je bila po drugi svetovni vojni storjena istrskemu prebivalstvu krivica, ko je moralo zapustiti svoje domove? Ali ne bi bilo dejanje pravičnosti, ko bi simbolično vrnilo nekaj sto stanovanjskih objektov, ki nikakor ne bi odtehtali krivic, prizadetih po vojni?«

Zakaj? Krivica, o kateri je govor, je iztrgana iz konteksta cele vrste krivic, od katerih je večina bila storjena na naših plečih. Naj samo omenim dvakratni napad in dvakratno okupacijo dela Slovenije, naše begunce, sprožitev državljanske vojne, ki nas še vedno razdvaja in ki je pripeljala na oblast komunizem, vsa nasilja, storjena za fašizma in s fašističnimi zakoni in miselnostjo

še po njem. Poravnava krivic je zato lahko le globalna ali pa to ni! Po logiki članka bi Nemci - po Auschwitzu - lahko od Judov zahtevali odškodnino, ker so jih ti v srednjem veku odirali!

Članek je nenačelen tudi v tem, da pristaja na vstopnino, ki jo Italija zahteva za nekaj, kar ni njeno (Evropska unija).

Kaj pa »politična modrost«: dajmo jim teh nekaj sto hiš, da bo potem mir? Naivna modrost iz preprostega dejstva, da italijanskim fašistom in nacionalistom, ki so trenutno na vladi, ni do teh hiš, njim je - poleg pridobivanja volivcev - do slovenske (in ostale) Istre in še dlje, kolikor bi jim pač mi bili voljni popustiti. To je njihova trenutna zahteva, ki preizkuša nasprotnikovo vzdržljivost in skuša omajati podpisane sporazume. Ko bi ti bili enkrat omajani, bi se lahko vedno znova kršili. Je del dobro premišljene strategije, ki se kaže tudi v podeljevanju italijanskih državljanstev in ki ima namen v primernem trenutku zahtevati referendum o »avtonomni« Istri, če ne kar o priključitvi Istre Italiji.

Vse, kar je živlega od celice do človeka in do države, lahko doseže popoln mir le, če se odpove življenju. Sicer je vse živo obsojeno na boj. Ko smo se odločili za svojo državo, smo se Slovenci odločili za boj, obrambni seveda. Še živeči slovenski duhovnik, ki je med obema vojnama v italijanskem semenišču (tudi tam!) okusil vse mogoče diskriminacije, mi je zaupal svoje in svojih rojakov - semeniščnikov geslo: »Pereat pax, vivat iustitia!« (dol z mirom, naj živi pravičnost!).

Sicer pa ima naš boj vse možnosti uspeha. »Zemlje lačni« sosede se namreč navzven in navznoter otepajo s težavami. Pred Evropo morajo namreč skriti svoj fašizem, zato bi tako radi čimprej in čimbolj potihem izpeljali svoje nakane. Nam, ki smo v Istri »na svoje sedli«, se toliko ne mudi. Pa tudi Evropska unija lahko počaka, mogoče jo bo medtem pobralo (na televizijski oddaji, ki ji je bila posvečena, je Boris Pahor rekel: »Ali bo Evropa enakopravna do manjših narodov in držav ali pa do nje sploh ne bo prišlo.«) Tehten in od Evrope dobro sprejet pa je tudi argument: ne ustvarjati precedensov takšnih ali drugačnih pogojevanj, ki bi zavlekli evropske združevalne procese v nedogled. Ta argument je potegnil na dan premier Drnovšek. Članek mu pripisuje same nečedne namene, demagogijo in slo po lastninjenju. Korektnije bi bilo, če bi se vprašal, ali in koliko je njegov argument vreden.

Zato, dragi rojaki, ne dajmo se!
Drago Bajc

Milan Gregorič

Politika je vedno politika možnega in politika kompromisa, in tudi radikalizacija je eden izmed možnih prijemov in ni nič nepoštenega, če se politik pri opravljanju svojega dela sprašuje, kaj se splača in kaj ne, temeljne vrednote pa mora spoštovati. Pogledi se pač tudi na tem področju ločujejo. Na zunanem političnem področju pa je ravnanje toliko bolj delikatno, še zlasti, če so v probleme vključene tudi manjšine. S sosedom je - v normalnih razmerah - treba pač imeti dobre

odnose, to se splača obema in zato so kompromisi potrebni in utemeljeni, čeprav niso vedno neboleči. S samo in golo načelnostjo dostikrat ne pridemo daleč, pa tudi vprašanje pravičnosti je dostikrat težko ločljivo, kakor vprašanje začrtanja pravične meje. Pravtako je težko določiti, do kakšne meje je upravičeno odpiranje Slovenije tujini in do kakšne je pametno se zapirati pred njo. Nam se zdi, da je Lojze Peterle dokazal dobre sposobnosti diplomata, kar je dokazal tudi na srečanju z Andreato v Gorici, manj pa velja zaupati njegovim poklicnim diplomatom in svetovalcem, ki so dokazali, da italijanske diplomacije in stvarnosti ne poznajo in tudi manjšinskega vprašanja ne.

Še o slovenski TV

Napovedim, da se bodo končno začele TV oddaje za slovensko manjšino, ni sledilo nobeno uradno in niti neuradno sporočilo o vprašanju, kdaj se bo to začelo, ob kateri uri in kakšne bodo oddaje. Že res, da ima upravni odbor Raia drugačne, predvsem politične probleme, vendar pa je od vrha navzdol cela vrsta vmesnih dejavnikov - tudi slovenskih (na radiu TS A) - ki bi lahko posredovali slovenski javnosti nekaj informacij. Tako ravnanje nikakor ni v skladu z javno službo, ki jo krije Rai. Radi bi kaj zvedeli, tudi da nas ne presenetijo stvari, zaradi katerih bi potem ne bili zadovoljni in bi vse glava bolela.

Kaj je torej s to slovensko TV?

Vse, ki še želijo darovati za poplavljenca v Italiji, obveščamo, da bomo nabirko zaključili s prihodnjo, božično številko. Takrat bomo objavili tudi natančne podatke o zbranem denarju.

Zaradi pomanjkanja prostora nekaterih člankov in tudi darov v tej številki nismo mogli objaviti. Prosimo za razumevanje, objavili jih bomo v prihodnji številki.
Uredništvo

Polnočnice v Gorici

Pri Marijinih sestrah (na Korzu št. 120) ob 22. uri; enako na Jazbinah. Drugje (tudi v Štavnju) ob 24. uri.

Spoved v Gorici

Na Travniku vsak dan od 7.30 do 8. ure, v stolnici od 8. do 9. ure; v cerkvi sv. Ivana od 11. do 12. ure, ob sobotah od 16. do 17. ure. V Štandrežu ob sobotah od 16. do 19. ure.

Popravek

V Kat. glasu 8. decembra se je v članku o Vrhu tiskarski škrat poigraval z nami. Opra-vičujemo se in prinašamo pravilno besedilo: »Gospod Juren je namreč v nekaj dneh izgubil najprej ženo Zofijo, nato še hčerko Marico, gospod Frandolič pa ljubljeno ženo Marico.«

Msgr. Perko o vojni v Bosni

Beograjski nadškof slovenskega rodu msgr. Franc Perko je pred kratkim dvignil nemalo prah s svojo izredno jasno, ostro in brezkompromisno analizo o stanju v Bosni in na ozemlju bivše Jugoslavije. Prav je, da si ogledamo nekaj njegovih izjav, ki so nekatere italijanske časnikarje zaradi iskrenosti zelo presenetile.

Nadškof Perko pravi takole: »Že na sinodi o posvečenem življenju v Rimu sem javno dejal, da se vojna v Bosni ne bo tako kmalu končala. Povedal sem tudi, da ne gre za nobeno državljansko ali versko vojno, ampak za realizacijo velike srbske države. Samo za Veliko Srbijo gre in za nič drugega! Tragika je v tem, da so si vse vojskujoče strani (muslimani, Hrvati in Srbi) edine le v eni stvari: vsaka zase je prepričana, da ima prav. Prav zato tudi trdim, da bo vojna trajala zelo dolgo in to tudi zaradi nesposobnosti Zahoda, ki za prekinitev vojne ni storil ničesar, vsaj ničesar konkretnega ne. Osebnost sem prepričan, da bo vojna v Bosni trajala vsaj še deset let.«

Nadškof Franc Perko nadalje razlaga: »Mednarodna skupnost hoče sedaj razdeliti Bosno in to je popolnoma zgrešeno, saj to ni pot v mir in mirno sožitje treh vojskujočih se strani. Edino rešitev vidim v nekakem protektoratu OZN nad Bosno in Hercegovino, ki gapa OZN ni sposobna in noče ustvariti, sprte strani pa niso voljne privoliti vanj.

Tako bo vojna trajala še leta in leta.«

Ko so beograjskega nadškofa vprašali, zakaj so vsi mirovni poskusi v Bosni propadli, je odvrnil: »V Bosni velja eno samo pravilo in to je pravilo sile in močnejšega. Vsi mirovni pogovori so neuspešni, ker pač nobeden od njih ne more zadovoljiti vseh sprtih strani. Poleg tega pa se moramo zavedati, da muslimani dobro vedo, da je čas na njihovi strani, saj bodo iz dneva v dan močnejši.«

Na vprašanje, kako gleda na sedanjo Miloševićovo politiko, ko se srbski vodja predstavlja svetu kot mirovni pobudnik, je nadškof povedal: »Milošević je dober politik in se dobro zaveda, da Srbi ne bodo dobili več kot so do sedaj in zato skuša sedaj ustaviti vojno. Vprašanje pa je, če sploh še kontrolira bosanske Srbe. Tudi sicer ima opravka z notranjimi problemi, kajti večina Srbov je zato, da se realizira Velika

Srbija, pa naj to stane, kolikor hoče.«

Ko so ga vprašali, kako živijo katoličani v Srbiji in koliko jih je, ter naj razloži, kakšen vpliv imajo katoliška, pravoslavna in muslimanska vera na dogajanje v Bosni, je nadškof Perko odvrnil: »Nihče ne posluša katoliške Cerkve ne pravoslavne, pa tudi dialoga ni med njima, vsaj pravega ne. Nobena od treh ver pa tudi ne more bistveno vplivati na vojno v Bosni, ker nihče noče poslušati ne duhovnikov ne popov in tudi muslimanskih svečenikov ne. V Srbiji je sedaj še okrog 400 tisoč katolikov, ker se jih je večina zaradi nevzdržnih pritiskov nanje odselila. Srbska javna občina namreč blatijo Cerkev in papeža ter ju prikazujejo kot glavna sovražnika Srbije. Pomislite: ko sem prišel v Beograd pred osmimi leti, je bilo v mestu 34 tisoč katoličanov...«

Je to sploh še šport?

Zadnja italijanska nogometna nedelja nam je spet prinesla kar precej snovi in utemeljenih argumentov, da se lahko spet upravičeno vprašamo, če je italijanski nogomet in vse okrog njega zares še šport ali pa smo v Italiji vedno bliže nekakim modernim gladiatorskim igram. Najslabše je bilo v Firencah, kjer sta se srečali moštvi Fiorentine in rimskega kluba Roma. Tja je prišlo iz bližnjega Rima okrog 2500 navijačev in, ker se ve, da je rivalstvo huliganov in divjih navijačev Fiorentine in Rome nesprejemljivo, so italijanski varnostni organi uvedli izredne ukrepe. Ojačili so nadzor vlakov in avtobusov iz Rima in rimske navijače spremljali na stadion ter jih tam dobesedno postavili v kletko kot neukročene leve. Za ta »podvig« je italijansko notranje ministrstvo odredilo 1200 (!!!!) policistov in orožnikov, ki so nasdavo plačevalce - stali okroglih 7 (!!!!) milijard lir. Da so taki zneski

velikanska potrata javnega denarja, ko pa vemo, da denarja za bolnišnice in dome za ostarele ni, je nepomembno za Berlusconijevo vlado, za vsakega normalnega človeka pa nesmiselno in nemoralno dejanje. To nima ničesar skupnega ne s športom ne z nogometom!

Drugi lep primer, kam vodi italijanski nogomet, pa je nešportna gesta zvezdnika ekipe Lazio Signorija, ki je takrat, ko ga je trener Zeman v tekmi z Juventusom zamenjal, trenerja kar lepo na glas in pred polnim stadionom ozmerjal in ga s simbolično gesto in vzklikom poslal nekam v tople predele nizkega dela človeškega telesa. Signori, ki je tako mastno plačan, da v eni sami sezoni zasluži več kot delavec v celem življenju, je s to gesto in kletvijo še bolj pokazal, kam pelje zvezdniški sistem nogometašev v Italiji. Preveč denarja in popolno pomanjkanje vrednot vodita italijanski šport in še posebno nogomet v pogubo. Davkoplačevalcem pa pri tem ostaja v ustih neprijeten okus, ko vidimo, kako nas država izigrava.

-jp-

Iz Beneške Slovenije

»Smo se zbieral na placu Sv. Frančiška v Čedadu, smo perhajal ankrat adan potle te drugi, dok' nas nje ratalo vič ku ur na uri in smo se pobral gor po štengah za prit do notarja.« Tako opisuje Also Clodig nastanek društva Rečan pred petindvajsetimi leti. V teh dneh praznujejo člani zavirljiv jubilej te poglavitne kulturne ustanove, brez katere bi bila beneška kulturna realnost nedvomno revnejša. Dvestošest članov oz. kulturnih delavcev je v petindvajsetih letih od ustanovitve doživljajo vsakdanje pritisk in težave. Prvi ročno izdelan plakat, s katerim so v slovenskem jeziku predstavili društvo, so »neznanci« opisali z znanimi gesli in so začeli isti ali enakomisleči neznanci pošiljati tudi anonimna pisma; sočasno pa so v lenarski dolini slučajno nastajala druga podobna italijanska društva in pobude. »Viedeli smo, da je šlo za nieki prelomit, za začet nieki novega, pa sami nie smo videli, ki bo an kuo bo«; v resnici po so bile točke programa od vsega začetka povsem jasne: glavni namen društva je bil oz. je ohraniti in krepiti slovenski duh, živeti v dolinah brez strahu, govoriti in peti, se žalovati in veseliti v domačem jeziku, da bi živeli slovenska pesem in beseda in z njima tudi slovenske vasi. Društvo Rečan je uresničilo svoja prizadevanja, ker mu je uspelo združiti mlade in starejše, intelektualca in gospodinjo, študenta in delavca in si s tem ustvariti heterogeno podlago, ki je uresničevala svoje interese v socialnih in kulturnih dejavnostih. Ob tradicionalnem zboru Rečan je nastala pobuda Senjam beneške pesmi v beneškem dialektu, leta 1970 so začeli z gledališko dejavnostjo, ko so upri-

zorili Naš Božič; s časom so nastajale razne skupine z raznimi interesi. Naj omenimo fotografsko skupino, ki je nastala v sedemdesetih letih in je opremila tudi razstavo o emigraciji v Benečiji. Poglavitna zasluga društva pa je bila ta, da so ljudje začeli biti ponosni na svoje korenine; začeli so braniti svojo identiteto in predvsem ohranjati svojo slovensko kulturno. »Mislim, da družih petandvajset ali vič liet ne bo moglo bit drugače, sa' kulturo vsi potrebujemo in je pru, de vsak od nas da vse, kar more zanjo.«

Povejmo torej, da bo mešani pevski zbor Rečan v soboto, 17. decembra, ob 20.30 sodeloval na tradicionalnem božičnem koncertu v ažiški cerkvi; koncert organizira zbor Pod lipo, nastopal pa bo tudi zbor nemškega znanstvenega liceja A. Einstein iz Merana. Omenimo še drugo zanimivo srečanje, ki bo v Špetru; v petek, 16. decembra, bodo ob 17.30 v občinski dvorani predstavili novo publikacijo **Po poteh Andreja iz Loke** študijskega centra Nediža v založbi Lipa. Vsebinsko knjige sestavlja šest poročil o kulturnih in umetnostnih stikih med Furlanijo in Slovenijo med 15. in 18. stoletjem. Na več kot dvesto straneh in s 170 fotografijami nam raziskovalci predstavljajo iz zgodovinskega in umetnostnega vidika to obdobje, ki je dalo Benečiji novo podobo. Publikacija je izšla v obeh jezikih, saj je sad sodelovanja med centrom Nediža in Deželo FJK ter med občinami Špeter, Škofjo Loko, Tolminom, Idrijo in Novo Gorico. Petkova predstavitev bo nedvomno zanimiva, ker bodo na njej prisotni tudi raziskovalci in sodelovalci, ki so uresničili to pomembno pobudo.

Erika Jazbar

Izraz medmanjšinske solidarnosti

Prejeli smo s prošnjo za objavo

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je z velikim zadoščanjem prejelo vest iz Rima, da so poslanci Južnotirolske ljudske stranke in Valdostanske zveze predložili besedilo zelo pomembnega osnutka zakona o zastopstvu Slovencev v deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine. Gre za nov izraz medmanjšinske solidarnosti, ki jo SSK goji že dolga leta. Poslanci predlagajo spremembo 13. člena posebnega statuta FJK, ki govori o izvolitvi deželnega sveta. V skladu z vsedržavnimi težnjami prepušča izbiro volilnega sistema samemu deželnemu svetu, izrecno pa zahteva, da deželni volilni zakon »zajamči izvolitev vsaj enega predstavnika slovenske manjšine.«

V obrazložitvi je rečeno, da ima dežela pravico, da sama odloča o svojem volilnem redu. Ker pa nekateri sistemi otežkočajo ali celo onemogočajo izvolitev predstavnikov narodnih manjšin, je treba poskrbeti za zagotovljeno vsaj minimalno zastopstvo. Če bi slovenska manjšina ne bila zastopana, bi se njen položaj poslabšal, saj bi ne bilo možnosti za demokratični dialog v institucijah.

Tvoj župnik ima sporočilo zate.

Lansko leto so bili darovi, namenjeni za vzdrževanje duhovnikov, v mnogih italijanskih deželah nezadostni. Treba je bilo uporabiti v ta namen del prihodka iz »osem promile« in ga tako odtegniti prvotnemu namenu, to je verski in karitativni dejavnosti. Pomni, da z darovi, ki jih smeš odbiti pri davčni prijavi, lahko vzdržuješ duhovnike v njihovi

oznanjevalni, vzgojni in dobrodelni dejavnosti, namenjeni osebam in družinam kraja, v katerem živiš.

Tudi letos pomisli na to. V svoji župniji lahko dobiš ilustrirano tiskovino, ki ti pojasni pomembnost davčno odtegljivih darov. Tiskovini je priložena že naslovljena poštna položnica, s katero lahko nakažeš svoj dar.

Vzdrževanje duhovnikov v Furlaniji Juljski krajini

Znesek, ki je bil potreben za dopolnitev vzdrževanja duhovnikov leta 1993.....	lir 11.902.000.000
Znesek prispevkov z odtegljivimi darovi v letu 1993.....	lir 1.418.000.000
Za leto 1994 bi bilo potrebno zbrati še.....	lir 10.484.000.000

S podporo duhovnikom podpiraš vrednote, v katere veruješ.

Če si o tem prepričan, ne odlašaj s svojim darom.

Dar lahko nakažeš:

- na vsakem poštnem uradu s položnico tekočega poštnega računa št. 57803009 naslovljeno na »Istituto Centrale Sostentamento Clero, via Aurelia 481, Roma«. Če naslovljeno poštno položnico lahko dobiš v župniji;
- dar lahko izročiš neposredno na Škofijskem zavodu za vzdrževanje duhovnikov;
- z bančnim nakazilom na Osrednji Zavod za vzdrževanje duhovnikov v Rimu.

Katoliška Cerkev
CEI Italijanska škofovska konferenca

Jubilejna zbirka goriških mohorjev

Platnica letošnjega Koledarja, ki jo je izdelal Hiacint Jussa

Goriška Mohorjeva družba praznuje letos 70 let delovanja. Ob tej obletnici se veselimo tudi zaključka Primorskega slovenskega biografskega leksikona, ki smo ga izdajali dvajset let. Knjižna zbirka za leto 1995 je torej uglašena na ta dva dogodka.

Predstavitve zbirke je bila v petek, 9. decembra, ob 11.30 v Katoliški knjigarni na Travniku v Gorici. Zbirka letos obsega naslednja dela:

KOLENDAR 1995, ki šteje približno 200 strani, je tradicionalno razdeljen na prvi, koledarski del, in na zbornik. Ta obsega članke, ki obravnavajo življenje Cerkev, zgodovinske, družboslovne, narodnopisne in kronološke zapise o življenju in delu slovenskega življa v Italiji. Publikacija je dragocena pričana naše prisotnosti in ustvarjalnosti,

saj podrobno poroča o ljudeh in o delovanju organizacij ter društev z bogato fotografsko dokumentacijo. Koledar je uredil dr. Jože Markuža, za platnice je poskrbel Hiacint Jussa, dijakinja pedagoškega liceja S. Gregorčič v Gorici pa so opremile koledarski del.

PRIMORSKI SLOVENSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON - 20, snopič, 193 str. S tem snopičem se torej končuje ta veliki založniški in izdajateljski podvig, ki je trajal dvajset let in ki objavlja 3483 gesel na 2370 straneh, v dodatku pa še 946 gesel na 441 straneh. Goriška Mohorjeva družba je hvaležna prof. Martinu Jevnikarju, ki je to delo prevzel na svoje rame leta 1981 in ga nadaljeval ter izpeljal v duhu predhodnih urednikov M. Breclja, R. Klinca, s katerimi je sodeloval vse od začetka izhajanja tega dragocenega enciklopedičnega dela. Sicer kar se da sintetični biografski podatki osebnosti, ki so v teh 20 snopičih objavljeni, pa jasno kažejo bogato ustvarjalno preteklost in sedanjost ljudi, ki živijo in ustvarjajo na tem širšem zemljepisnem primorskem prostoru.

Alojz Rebula - **VINOGRAD RIMSKE CESARICE** in zgodnje novele, 365 str. S ponatisom zbirke, ki jo je Rebula za to priložnost »posadil« še z drugim »trsi« svoje prve ustvarjalne dobe, se Goriška Mohorjeva družba spominja njegove 70-letnice. Gre za novele, ki nam predstavijo prvinskega Rebulo, ujetega v problematiko slovenskega človeka v

povojni dobi na Tržaškem. Narodnoobrambna problematika se prepleta z osebnimi stiskami malega človeka. Gre za teme, ki jim je Rebula v osnovi ostal zvest do najnovejših del, čeprav je v zadnjih štirih desetletjih (knjiga je prvič izšla leta 1956) bistveno razvil svoje duhovno čutenje in ga postavil v jasne dimenzije, zaradi katerih je danes nesporno eden vodilnih slovenskih pisateljev.

Zorko Jelinčič - **POD SVINČENIM NEBOM** Spomini tigrovskega voditelja, 256 str. Julija 1995 bo minilo 30 let od smrti znanega narodnjaka, planinca in neutrudnega prosvetnega delavca Zorka Jelinčiča, ki je preživel pod fašizmom prav zaradi svojega narodnoobrambnega delovanja 9 let ječe in še tri leta konfinacije. Bil je med ustanovitelji organizacije TIGR. Knjiga izredno jasno prikazuje mišljenje in čutenje našega človeka v času fašističnega sistematičnega uničevanja vsega, kar je bilo slovenskega. Spomini govorijo o tem, kako smo se na Primorskem upirali raznarodovalni politiki ter o življenjskih postajah in preizkušnjah tega človeka, ki kljub pritiskom ni klonil in je sam nosil posledice za svoje delo. V njej je polno dragocenih informacij, ki jim dr. Milica Kacin Wohinc uvodoma daje zgodovinski okvir, osebno pričevanje sina Dušana pa osvetljuje nekatera ozadja o kasnejši usodi tega preizkušenega človeka. Knjigo je pripravila za tisk Jelinčičeva hčerka Rada, opremil pa Pavel Medvešek. M.T.

V Vipavskem Križu spomenik Janeza Svetokriškega

Janez Svetokriški (1647-1714)

V Vipavskem Križu blizu Ajdovščine so v nedeljo popoldne odkrili spomenik svojemu največjemu rojaku Janezu Svetokriškemu. Bil je prvi in doslej tudi največji kapucinski pridigar in prvi slovenski cerkveni pripovednik. Oče kapucin Janez Svetokriški (rojen je bil z imenom Tobija Lionelli, njegovo redovno ime pa je bilo Janez Krstnik) je med najbolj pomembnimi in slavnimi Slovenci zato, ker je prvi začel razvijati cerkveno govornišvo v materinem jeziku, zlasti pa zaradi tega, ker je z obsegom, vsebino in slogom svojega dela prekosil vse slovenske književnike tistega časa in tudi poznejših obdobij.

Omenjene misli je ob odkritju spomenika pred samostansko zgradbo v Vipavskem Križu poudaril slavnostni govornik pater dr. Metod Benedik, profesor zgodovine Cerkev na teološki fakulteti v Ljubljani. V naši cerkveni, slovsstveni in kulturni zgodovini Janeza Svetokriškega najbolj poznamo kot pisatelja Svetega priročnika. To je zajetna zbirka pridig, ki so v petih knjigah na

skupaj 2896 straneh izšle od 1691. do 1707. leta. Govornik je o tem dejal naslednje: »Kako pogumna zamisel v času, ko za katekizmom dolgo obdobje ni izšla nobena slovenska knjiga. Kakšno delo v razmerah pred 300 leti, ko mož ni imel pri roki pisalnega stroja ali celo računalnika, ampak le črnilnik, pero in svečo in seveda izredno veliko mero poguma, volje in delovne vneme. Če ponekod preberemo, da je Janezu Svetokriškemu potisnila pero v roke tudi pisateljska ambicija, je vendarle treba poudariti, da se je predvsem zavedal temeljnega poslanstva svojega kapucinskega reda, namreč oznanjevanja božje besede. In tu je treba iskati ozadje in izhodišče njegove osebne pridigarske in pisateljske dejavnosti.«

Spomenik - doprsni kip - so postavili ob 280-letnici smrti Janeza Svetokriškega. Pobudo in pretežni del finančnih sredstev za realizacijo ideje je dal dr. Bruno Bresci iz Gradeža, ki je po materi Slovenec. Doprsni kip je izdelala kiparka Maria Grazia Collini iz Vidma. Idejna zasnova spomenika v bronu pa je delo arhitekta Andreja Štefančiča. Kamnoseška dela je izvedel mojster Vojko Mužina iz Sela na Vipavskem.

Na slovesnosti ob odkritju spomenika je bilo tudi rečeno, da bi rojstnemu kraju Janeza Svetokriškega, ki je v celoti zaščiten kot kulturni spomenik, morali vrniti njegovo pravo ime, ki je Sveti Križ. Upajo, da bodo pristojne oblasti in krajanji sami imeli posluš za to, da popravijo ideološko napako iz preteklosti.

Spomenik Janeza Svetokriškega je odkril Kazimir Bavec, kandidat za novega župana Ajdovščine, blagoslovil pa ga je vipavski dekan g. Franc Pivk.

M.

KNJIŽNE NOVOSTI

Knjiga Po poteh Andreja iz Loke

Pravkar je pri zadrugi Lipa v Špetru izšla že dolgo pričakovana knjiga Po poteh Andreja iz Loke s podnaslovom Umetnostni in kulturni stiki med Furlanijo in Slovenijo od XV. do XVIII. stoletja. Knjiga obravnava predvsem zgodovinske, umetnostne in kulturne značilnosti Beneške Slovenije.

Na 208 straneh je prikazana, tudi preko glavnih umetniških osebnosti in njihovih del, zgodovina kulturnega razcveta od časa gradnje številnih gotskih cerkvic, razsejanih po gricah in hribih Benečije, do postavitve bogato izrezljanih lesenih »zlatih oltarjev« v času baroka. Gre torej za bogato kulturno, umetnostno in versko dediščino Beneških Slovencev.

Knjiga je v celoti natisnjena dvojezično; vsi prispevki so v celoti prevedeni, opremljena pa je kar s 170 izvornimi fotografskimi reprodukcijami. Njen izid je omogočilo sodelovanje javnih uprav iz naše dežele in Slovenije, posameznih občin, Dežele Furlanije-Juljske krajine in ministrstva za kulturo republike Slovenije. Za samo izdajo pa je poskrbel studijski center Nediža iz

Špetra.

Knjigo je center posvetil ob 5. obletnici smrti Valentinu Simonittiju, arhitektu in široko razgledanemu kulturniku, ki je med drugim tudi restavriral Landarsko jamo in cerkvico sv. Jerneja v Barnasu.

Prve predstavitve knjige, ki bo v občinski dvorani v Špetru v petek, 16. decembra, ob 17.30, se bodo udeležili tudi avtorji Gian Carlo Menis, Emilijan Cavc, Tarcisio Venuti, Franc Rupnik, Silvester Gaberšček in Giovanni Maria Del Basso, predstavniki ustanov, ki so podprle izdajo, in drugi sodelavci.

Predstavitve slovenske Evrošole 95 javnosti

Pripravljalni odbor, ki za prihodnje leto snuje srečanje učencev manjšinskih šol držav, ki spadajo v Evropsko zvezo, bo manifestacijo поблиže predstavil občilom in ljudem na tiskovni konferenci v proseškem Kulturnem domu v sredo, 21. decembra, ob 20.30.

O Slovenski Evrošoli bodo spregovorili predsednik pripravljalnega odbora prof. Zvonko Legiša, poverjeni za izpeljavo programov prof. Marjan Kravos in vodja tiskovnega urada Sergij Premru.

Slovensko Evrošolo 95 pripravljajo slovenske srednje šole na Tržaškem in Goriškem ob sodelovanju s šolo v Benečiji; pri organizaciji sodelujejo tudi slovenske kulturne in športne ustanove, v katerih so združeni Slovenci v Italiji.

Slovenska Evrošola 95 želi biti doprinos z mednarodno razsežnostjo praznovanju 50-letnice obnove slovenskega šolstva v Italiji.

»Voščilo v glasbi«: Salon concerto

Bližajo se božični in novoletni prazniki... torej čas voščil in pristrčnih želja za vse najboljše v letu 1995.

S temi nameni prireja upravni odbor Kulturnega doma v Gorici svojevrsten celovečerni koncert »Voščilo v glasbi«, na katerem bo nastopil znani tržaški ansambel »Salon concerto« s posebnim božičnim novoletnim programom. Izvajali bodo namreč dela svetovno znanih skladateljev, kot so Offenbach, Schubert, Dvorak, Mascagni, Ketelbey in Kreisler.

Priložnostni koncert, ki sodi tudi v okvir 13. obletnice otvoritve slovenskega goriškega Kulturnega doma, bo na sporedu v četrtek, 15. decembra, s pričetkom ob 20.30.

V teku je že predprodaja vstopnic za koncert. Zainteresirani se lahko obrnejo na urad Kulturnega doma v Gorici (ul. Brass 20 - tel. 33288).

Pri koreninah slovenskega ljudskega življenja

Stenski koledar Dušni obrazi slovenske krajine 1995 je nekaj posebnega. Njegov avtor Andrej Žigon, na Notranjskem znani pevec, filozof, vernik, fotograf, bard, vagabund, je z močno intuitivno silo v svoj fotografski objektiv ujel že skoraj popolnoma pozabljene izvirnosti Slovenije. Na trinajstih barvnih listih velikega formata (33,4x49cm) se razkriva razgled na osnovnice slovenskega bivanja. Odkrivamo zakrite motive prelestnih lepote Slovenije od ožje Žigonove domovine v Logatcu vse do simboličnega jedra slovenske duhovnosti, Prešernovega spomenika pri Tromostovju v Ljubljani. Razgled pa se obenem odpira na pozabljene Slovence od vseh združenih politikov pozabljene Slovenije: na vaške posebneže, bolne in lačne Slovence, kmete in kmetice v odročnih dolinicah ob kupu drv za bodočo zimo, ki bo morda ostra in za marsikoga

neprizanesljiva. In vendar veje iz novega stenskega koledarja srečna radost. Skozi vse slike se preliva veselje do življenja sredi čudežne domače pristnosti. Sveže dišijo domača jabolka. Čez dušne obrabe slovenske krajine se namreč razliva božja svetloba večnega upanja. Vse to in še več je dodatno polepšano z verzami in citati iz domačega (Prešeren, Gradnik) in svetovnega pesništva in utemeljeno z izreki iz Svetega pisma. Marsikateri posebni verz je prispeval tudi sam Andrej Žigon, avtor več pesniških zbirk. Celotni izkupiček od prodaje omenjenega stenskega koledarja je namenjen boju proti zasvojenosti slovenske mladine z mamilami, za katero med drugim skrbita Slovenska Karitas in Skupnost srečanje.

Stenski koledar, ki ga je oblikoval Matjaž Žnidaršič, je založila logaška družba Naklo.

Lev Detela

Slovesnost ob 70-letnici Goriške Mohorjeve družbe

V Gorici so v Zavodu svete Družine v ulici Don Bosco prejšnji petek zvečer priredili lepo slovesnost ob sedemdeseti obletnici delovanja Goriške Mohorjeve družbe. Na uspeli slovesnosti se je zbralo zelo veliko ljudi, ki so s svojo navzočnostjo potrdili, da je Goriška Mohorjeva družba še danes izredno živa in prisotna v kulturnem življenju zamejskih Slovencev. Na slovesni akademiji so bili prisotni tudi visoki gostje iz Ljubljane, saj sta prišla tako sekretar za Slovence po svetu dr. Vencelj kot svetnik vlade Rudi Merljak, Slovenijo pa sta zastopala še generalni konzul republike Slovenije v Trstu Šušmelj in vicekonzul Tomaž Pavšič. Svoje čestitke sta poslala tudi predsednik Slovenije Milan Kučan in goriški nadškof Antonio Vitale Bommarco; oba sta se tudi opravičila, ker nista mogla priti na slovesnost zaradi drugih obveznosti. Gotovo pa je bila zelo cenjena prisotnost predstavnikov sestrskih Mohorjevih družb iz Celja in Celovca.

Poseben slavnostni ton proslavi pa je dal predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Bernik, ki je ob koncu tudi spregovoril, kot je to storila večina drugih predstavnikov.

Slovesnost 70-letnice obstoja Mohorjeve družbe v Gorici je uvedel violinist Igor Kuret, ki je zaigral nekaj Bachovih skladb in občinstvo s svojim uglašenim igranjem pripravil na govore.

Najprej je spregovoril tajnik GMD Marko Tavčar, ki je tudi dobro povezoval razne posege. Predstavil je govornike in takoj za njim je spregovoril predsednik GMD msgr. Oskar Simčič. Najprej je v lepih besedah povedal, zakaj je sploh nastala Mohorjeva družba v Gorici. Spomnil se je začetnikov, ki so bili skorajda vsi iz vrst primorskih duhovnikov. Nadalje je govoril o težkih časih GMD, ko je Italija prepovedala primorskim Slovencev javno uporabo slovenskega jezika in ukinila poučevanje materinščine v šolah. Takrat je Goriška Mohorjeva družba odigrala svojo najpomembnejšo nalogo, saj je s svojimi knjigami ohranjala v slovenskih domovih narodno zavest in krščansko vero, dve temeljni postavki, zaradi katerih je bila tudi ustanovljena. Knjige, kot so Kolački, Naši paglavci, Gospod Kozamurnik, Poredni Bobi, Janko in Metka in druge so postale velike uspešnice med primorskimi ljudmi; z njimi so ljudje rasli in ohranjali slovensko besedo in narodno zavest. Knjige so bile tiskane v tisočih izvodih in stalnih članov GMD je bilo nad 20 tisoč; danes jih je nekaj nad 1500. Msgr. Simčič je o začetkih povedal, da so se takrat zbrali veliki ljudje, ki so »upali proti upanju«. Ko pa se je spomnil velikega, največjega projekta GMD, Primorskega biografskega leksikona, je povedal, da je bil to morda kar predrzen projekt za GMD, ki pa ga je vseeno zelo lepo pripeljalo do konca.

O zadnjem snopiču Primorskega slovenskega biografskega leksikona (PSBL) je spregovorila

prof. Marija Češčut, ki ima izredne zasluge za dolgotrajno delo pri tem projektu in GMD nasploh. Znano je, da je prav ona skoraj ves svoj prosti čas posvetila leksikonu in knjižnim izdajam Mohorjeve družbe. Spregovorila je o samih nastankih PSBL in se spomnila ljudi, ki so začeli z izdajanjem PSBL. Med vsemi je najbolj podčrtala vlogo dr. Rudolfa Klinca in knjižničarja in enciklopedista Marjana Breclja iz Nove Gorice. Od leta 1981 je uredniško delo PSBL prevzel prof. Martin Jevnikar, ki je delo tudi končal. Ta je o leksikonu povedal, da je bil ustanovljen iz dveh razlogov: dati Slovence, ki so ostali pod Italijo, novega zagona za nadaljnje delo in narodno življenje; drugi razlog za izdajo PSBL pa je bil ta, da bi Italijani, ki živijo skupno s Slovenci v Italiji, spoznali Slovence in slovenstvo. Prof. Jevnikar, se je izrecno zahvalil dr. Branku Marušiču, ki je postal ena vodilnih sil pri delu, saj je na Slovenskem zbral tehtne sodelavce. Nazadnje je prof. Jevnikar še navedel številke: PSBL obsega 2811 strani in je zbran v štirih debelih knjigah; v njem sta prikazana življenje in delo 4429 Primorcev.

Glavna odlika PSBL je prav ta, da uredniki niso nikdar gledali, kakšnega svetovnega nazora je kdo bil in kaj je počel; v PSBL so prišli vsi tisti, ki so razen svojega dela napravili ali pa opravljajo še kako vredno in za slovenski narod pomembno delo na kateremkoli področju. Pri PSBL je bilo nad 130 sodelavcev, ki so opravili dobro znanstveno delo.

Za prof. Jevnikarjem so spregovorili še razni prisotni gostje, med njimi predstavnika Celjske in Celovške Mohorjeve družbe. Dr. Branko Marušič je omenil neprecenljivo vrednost PSBL v enotnem kulturnem prostoru in to, da je potrebno sedaj razmišljati o prihodnjih poteh PSBL. Za njim je spregovoril predsednik SAZU dr. Bernik, ki je izredno pohvalil GMD in povedal, da se pri njem ustavljajo in ga berejo tudi pisci Slovenske enciklopedije. Dejal je še, da ne pozna nobenega drugega naroda, ki bi imel svoj regionalni biografski leksikon; dejstvo je, da je Slovence vedno reševal kriterij kakovosti. PSBL in njegovim sodelavcem pa je dosodil zelo laskavo priznanje, ko je govoril o njegovem idejnem pluralizmu. Sledili so še posegi dr. Irene Mislaj, ki je spregovorila v imenu argentinskih Slovencev, poseg dr. Vencija. Gospa Marija Ferletič pa je v imenu SSO po daljšem pozdravnem nagovoru izročila Goriški Mohorjevi priznanje in sliko Goričana Andreja Kosiča. Upraviteljica Katoliške knjigarne Jerica Humar se je s priložnostnim darilom zahvalila za dolgoletno plodno sodelovanje. Najpovemo še, da je predsednika Slovenije na proslavi zastopala gospa Ida Močivnik, ki je Kučanova svetnica in tesna sodelavka.

Proslava se je nadaljevala v lepih prostorih Zavoda svete Družine ob bogato obloženih mizah in v prijetnem kramljanju dolgo v noč.

Jurij Paljk

Center Emil Komel v novih prostorih

Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel iz Gorice se je pred kratkim preselil v nove prostore na Drevored XX. septembra v zgradbo Katoliškega doma. Prenovljenih prostorov so bili gojenci te pomembne slovenske ustanove in tudi njihovi profesorji še kako potrebni, saj so bili učilni prostori na Placuti že pretesni in dotrajani za sodobno učenje. Letošnje šolsko leto že poteka v novih prostorih in pri Slovenskem glasbenem centru Emil Komel so sklenili, da bodo v nedeljo, 18. decembra, ob 11.30 slovesno odprli in blagoslovili nove prostore. Blagoslovitev bo nasedežu centra na Drevoredu XX. septembra št. 85. Že v sredo, 21. decembra, pa bo ob 20. uri glasbeno srečanje. Ob tem bodo tudi svečano odprli novo komorno dvorano. Katoliško tiskovno društvo, ki je lastnik prostorov za šolsko rabo glasbenega centra, in Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel v ljubečnem vabita vse ljubitelje glasbe, da se udeležijo prireditve.

Prireditve na Goriškem

Petek, 16. decembra, ob 19. v Seedejevem domu: NOTR. NASTOP GOJENCEV SCGV E. KOMEL.

Sobota, 17. decembra, ob 20.30 v Doberdobu: BOŽIČNI KONCERT.

Nedelja, 18. decembra, ob 15. v Štandrežu: DAN MIRU.

Nedelja, 18. decembra, v Trstu: BOŽIČNA REVILJA. Nastopa PD Podgora.

Nedelja, 18. decembra, ob 11.30 v Katoliškem domu: BLAGOSLOVITEV PROSTOROV SCGV E. KOMEL.

Torek, 20. decembra, ob 20. v žup. dvorani v Štandrežu: NOTR. NASTOP GOJENCEV glasbene šole.

Sreda, 21. decembra, ob 20. v Katoliškem domu: MLADI ZVOKI UČENCEV SCGV E. KOMEL - GLASBENO SREČANJE OB ODPRITU NOVIH PROSTOROV.

Sobota, 24. decembra, ob 23.30 v Doberdobu: BOŽIČNI KONCERT. Prireja SKD Hrast.

Nedelja, 25. decembra, v goriški bolnici: BOŽIČNA MAŠA. Prireja PD Podgora.

Ponedeljek, 26. decembra, ob 15. v goriški stolnici: BOŽIČNICA. Prireja ZCPZ - Gorica.

Sreda, 28. decembra, v Režiji: BOŽIČNI KONCERT. Prireja PD Podgora.

Sobota, 31. decembra, ob 20.30 v Štavnru: SILVESTROVANJE v priredbi PD Sabotin.

Prenovljena Kosičeva trgovina v Raštelu

Pred dnevi je bilo v Raštelu v Gorici slavje v prenovljeni trgovini znanega goriškega trgovca in slikarja Andreja Kosiča. Kosič je s svojo družino prenovil stare prostore in napravil eno najlepših trgovin v Gorici. Ker je ta trgovina velika pridobitev za vso slovensko skupnost na Goriškem in v zamejstvu, Andreju Kosiču in družini iskreno čestitata tudi uredništvo in uprava Katoliškega glasa.

Božični koncert MePZ Podgora

Kot vsako leto, je tudi v letošnji sezoni MePZ Podgora pripravil spored božičnih pesmi, ki jih bo izvajal na raznih koncertih. Najprej bo v nedeljo, 18. decembra, nastopil v Trstu v cerkvi Mentuzzu pod sv. Justom na božičnem srečanju, ki ga organizira MePZ Gallus iz Trsta, in sicer ob 18. uri,

nato pa v sredo, 28. decembra, v Režiji ob 20.30 v kulturnem centru v Ravenci (Prato di Resia) na povabilo dekleške skupine Rože majave. Žal letos ne bo tradicionalnega božičnega koncerta v Podgori, ker je tamkajšnja cerkev zaprta zaradi popravil.

Pod vodstvom dirigenta dr. Mirka Špacapana bo zbor izvajal Gallusove, Merkujeve, Gačnikove, Mavove in Bratužne božične skladbe.

Miklavževanje v Doberdobu

V ponedeljek, 5. decembra, smo imeli v župnijski dvorani v Doberdobu tradicionalno miklavževanje. Z zelo velikim uspehom so nam otroci prikazali praviljico Štiri je fantje muzikantje. Čeprav so bili v igrici vložki drugih pravljic, je bila ta zelo dobro uprizorjena in v nekaterih scenah celo smešna.

Sodelovalo je trideset otrok, ki obiskujejo osnovno in nižjo srednjo šolo v Doberdobu. Vidno je, da so se otroci zelo potrudili, da je ime lo miklavževanje tako dober izid. Pri tem pa moramo poudariti zelo velik trud tistih, ki so pripomogli, da je tudi letos igrice za sv.

Miklavža dobro uspela. Po zaslugi Mare Gergolet, Marte Ferletič, Ludije Lavrenčič, Majde Gergolet in drugih tehniških operaterjev se doberdobsko miklavževanje nepretrgoma nadaljuje že vrsto let.

Za vas, kot je Doberdob, je to pomemben dogodek, imajo otroci glavno vlogo. Tudi poslušalcev je vsako leto vedno več. Letos smo imeli polno dvorano ljudi, bodisi odraslih kot tudi mladih.

Upamo, da se bo ta naša navada nadaljevala in da bo vsako leto uspešnejša.

Dario Bertinazzi

»Velik paket« za sv. Miklavža v Štandrežu

Kot povsod, so tudi v Štandrežu otroci nestrno pričakovali prihod sv. Miklavža, da jih bo obdaril z lepimi darili. Zelo številni so prišli s starši in znanci v župnijsko dvorano v ponedeljek, 5. decembra. Štandreški otroci so lepo sprejeli sv. Miklavža in zaigrali njemu v čast igrico Velik paket, v kateri tisti, ki se poteguje za največje darilo, ostane praznih rok. Igro je ob

klavirski spremljavi Valentine Pavio pripravila Majda Paulin.

Tudi sv. Miklavž je bil z nastopom štandreških otrok zelo vesel in je s seboj prinesel res veliko paketov v splošno zadovoljstvo prisotnih. Največje so seveda dobili otroci, toda tudi nekdanji otroci so bili deležni njegove radodarnosti, posebno še tisti, ki so aktivni v župnijski skupnosti.

Štandreški otroci med predstavo

Pogovor z dr. Zorkom Harejem

6. t.m. je visoko odličje - zlati list Zveze kulturnih organizacij Slovenije - za svoje življenjsko delo prejel znani tržaški javni in kulturni delavec ter glasbenik dr. Zorko Harej. Z njim smo se pogovorili o vtisih ob tem pomembnem dogodku ter o položaju glasbe med zamejskimi Slovenci danes.

Dr. Harej, dovolite najprej, da Vam ponovno čestitam ob prejemu odličja. Kaj Vam to pomeni?

Zame pomeni predvsem potrditev tega, kar sem delal v življenju, da je bilo dobro, in upanje, da časa nisem zaman zapravil. Ostalo, kar predstavlja zunanji blišč dogodka, je bilo lepo in mi je drago, a hitro mine.

Glasba je gotovo eden izmed najpomembnejših dejavnikov v Vašem življenju in delovanju. Glede na nekatere dosežke v zadnjih letih, kakšna je Vaša ocena glasbene dejavnosti v zamejstvu?

Glasbeno dejavnost bom porazdelil v ustvarjalno in izvajalno. Prva, kar zadeva zborovstvo, o katerem predvsem govorim, se občasno uresničuje, ne veliko, ker razpolagam s precejšnjo izbiro notnega materiala. Manjka stimulativni element: povpraševanje s strani zborov, ki jih je manj kot v povojnih letih. Spodbudna bi lahko bila pesmarica, ki bi enkrat letno zbrala nove skladbe krajevnih avtorjev. Vsekakor nastajajo nove pesmi, posvetne in cerkvene, tudi cele maše; v okviru SSO se pripravlja pesmarica o slovenskem punktu. Zadnji podvig v tej smeri je bil natečaj za zborovsko skladbo na Balantičevo besedilo, ki ga je razpisala Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici. Kar zadeva izvajalno vokalno glasbo, so bila prva povojna leta bogatejša, ko so nastajali zbori tudi v krajih, o katerih si ne bi mogli misliti. Dovolj lagodno življenje in hitro napredujoča civilizacija zadnjih let nista naklonjeni naporom, ki jih predpostavlja lepo petje. Bojim se, da se razvoj zborovstva pomika proti profesionalnosti ali polprofesionalnosti. In vendar imamo zborovske revije od Primorske poje do tržaške Zborovske revije ZCPZ, do Cecilijanke v Gorici, do Pesmi mladih in Male Cecilijanke, mnoge manjše zborovske revije in božične koncerte. Ne pozabimo tudi na veliko pobudo Janka Bana pred tremi leti Gallusovo zvočno bogastvo, ki jo je izvedlo devet tržaških zborov.

Precej ste se ustavili pri zborovski glasbi, Slovenci pa izvajamo tudi instrumentalno glasbo. Kako je z le-to?

Z razliko od medvojnega časa, ko so le redki srečniki lahko obiskovali konservatorije in glasbene šole, so danes možnosti velike, predvsem na šolah Glasbene Matice in Slovenskega centra za glasbeno vzgojo E. Komel. Tudi v državne konservatorije je lahko priti. Naši glasbeniki nastopajo doma in po svetu, posamezno, v ansamblih in v orkestrih. Cela vrsta jih je nastopila pri izvajanju kantate Oljki. Nekateri so dosegli visoka mesta pri mednarodno priznanih glasbenih ustanovah. Da bi se instrumentalna glasba na

Dr. Zorko Harej

dalje razvila, bi bil potreben osrednji motor, orkester, toda govor o tem bi zahteval posebno poglavje.

Zveza cerkvenih pevskih zborov, ki ji od vsega začetka predsedujete, ima nad 30 let. Kakšni so spomini predsednika na to obdobje in kaj je treba še ukreniti, da se organizacija še bolj utrdi in razvije?

Danes je ZCPZ razvita po vsem tržaškem ozemlju. Moj spomin sega v čas, ko smo postavljali idejno podlago organizaciji pri Dušanu Jakominu v Škedenju, ko smo organizirali ustanovni občni zbor na

sedežu Slovenske prosvete in ko smo organizirali prvi javni nastop na prostem pri Padričah. Spominjam se začetkov in razvoja pobud, ki so postale nosilni stebri javne dejavnosti naše organizacije: božični koncerti, ki so bili že prej, a ki smo jih vključili v razvojni koncept celotne naše kulturne politike; revije otroških in mladinskih zborov, revije odraslih zborov, nekaj let koncerti cerkvene glasbe, poletni seminarji. Uspelo nam je izdati vrsto zanimivih in za našo kulturno sredino pomembnih publikacij. So pa druge strani, ki jih bo treba še razviti. Občuteno je npr. pomanjkanje organistov in pevovodij. Dobro vemo, da je pevovodja lahko magnet, če poleg glasbenega znanja ima takt, občutljivost in smisel za organizacijo.

Pogovarjal se je Ivan Žerjal

Odborniki Zveze pevskih cerkvenih zborov čestitajo svojemu predsedniku

Zorku Hareju

za zaslužen odličje, ki mu ga je podelila ZKOS za njegove zasluge na kulturnem področju.

Občutena proslava 30-letnice Doma Jakoba Ukmarja

Številno občinstvo je v nedeljo, 11. t.m. popoldne, napolnilo dvorano Doma Jakoba Ukmarja v Škedenju, da bi se udeležilo proslave ob 30-letnici. Ob tej priložnosti je imel slavnostni govor g. Dušan Jakomin, ki je tudi predsednik Doma, o katerem je podal kratko zgodovino. Dom Jakoba Ukmarja obstaja namreč od leta 1964, ko so domačini brez kakršnekoli pomoči s strani javnih ustanov obnovili stavbo, ki jo je lastnica Karmela Gregorič-Štepančič por. Rosenberg darovala slovenskemu duhovniku v Škedenju. Pri tem je g. Jakomin poudaril pomembnost sedeža za društvo. Brez lastnih prostorov je društvo obstajalo na životarjenje. Ustavil se je

Polnočnice v Trstu

Ob 21. uri Kolonkovec. Ob 22. uri Barkovlje, Rojan, sv. Jakob, sv. Vincencij, Novi sv. Anton. Ob 22.30 Škedenj. Ob 24. uri Sv. Ivan v stari cerkvi.

Polnočnica po radiu Trst A iz župne cerkve na Opčinah.

Spoved:
v vsaki cerkvi pred in po maši; v Škedenju vsak popoldan in zvečer, v stanovanju tudi za razgovor; tel. 830792.

DRUŠTVO SLOVENSkih IZOBRAŽENCEV v Trstu: Franko Žerjal, »Križev pot«. Otvoritev razstave bo v Peterlinovi dvorani v ponedeljek, 19. decembra, ob 20.30.

MePZ JACOBUS GALLUS prireja v nedeljo, 18. t.m., v kapucinski cerkvi na Montuci 4. **ZBOROVSKO BOŽIČNO REVIJO.** Začetek ob 18. uri.

tudi pri kulturni stvarnosti slovenskega življa v Škedenju s posebnim ozirom na sodelovanje z društvom Ivan Grbec, predvsem pa na štedenjski etnografski muzej, katerega 20-letnico bodo praznovali prihodnje leto.

Ker se brez glasbene točke naše proslave zdijo revne, sta nedeljsko slovesnost popestrila nastopa domačega pevskega zbora in ljubiteljskega glasbenika Vekoslava Batiste. MePZ Škedenj je pod vodstvom Aleksandra Sluge nastopil v dveh zasedbah, in sicer v običajni in v novi, v kateri sodelujejo izključno mladi. Vekoslav Batista je občinstvu predstavil zelo redke instrumente, in sicer violinske citre, na katere so igrali v prejšnjem stoletju.

Mladinska maša v Dolini in priprava na taizéjsko srečanje

Tudi letos smo mladi obnovili navado, da se na praznik Brezmadežne zberemo pri mladinski maši. In tudi letos nas je gostila dolinska cerkva, ki je bila tokrat res nabito polna. Poleg mladih je namreč imela svoj praznik tudi Kongregacija šolskih sester svetega Frančiška Kristusa Kralja. Prav med to mašo je sestra redovnica Atanazija Daniel izrekla zlate obljube.

Maševal je škofov vikar msgr. Franc Vončina, prvič pa je bil kot diakon zraven Massimo Suard. Mladi so imeli res enkratno priložnost, da so поблиže spoznali kar tri različne službe Gospodu in Cerkvi, saj so poleg sestre Atanazije in diakona Massima spoznali tudi misijonarja Danila Lisjaka. Ta je prisotnim po maši z diapozitivi in besedo prikazal svoje delo v Ruandi. Njegovo pričevanje je bilo res pretresljivo, saj smo lahko

Tudi v Trstu velik uspeh izvedbe kantate Oljki

Posnetek s sobotnega koncerta v šentjakobski cerkvi (Foto Kroma)

Po velikem odmevu in uspehu, ki je izvedba Sattnerjeve kantate Oljki doživela v prejšnjih tednih v Gorici in v Štandrežu, se je nekaj podobnega zgodilo tudi v soboto, 10. t.m., v cerkvi sv. Jakoba v Trstu. Tržaški koncert sta omogočili Zveza cerkvenih pevskih zborov in šentjakobsko kulturno društvo.

Šentjakobska cerkev je bila ob tej priložnosti nabito polna kot že dolgo ne, kar priča, da smo prisostvovali res izjemnemu kulturnemu dogodku, kakršnega v Trstu že nekaj let ne pomnimo, potem ko so leta 1991 združeni tržaški zbori izvedli projekt Gallusovo zvočno bogastvo.

Podati strokovno oceno koncerta bi bilo morda dolgočasno, ker bi se dosti ne razlikovala od tiste, ki smo jo slišali oz. brali ob izvedbi kantate na Goriškem in ki je bila vsestransko pozitivna, če seveda izvzamemo to, da je orkester večkrat preglasil zbor. Mor-

da je tudi notranost šentjakobske cerkve opravila svoje; vendar če pomislimo, da je kantato izvedel sestav, ki se le priložnostno združuje in ki ga sestavljajo zgolj ljubitelji (z vsemi težavami, ki pridejo s tem v zvezi v poštev), lahko mirne duše trdimo, da je bil to velik uspeh. Močan vtis so pustili predvsem solisti - sopranistka Mirjam Pahor, mezosopranistka Patrizia Belloni in basist Aleksander Švab. Največjo zaslugo pa ima seveda dirigent Hilarij Lavrenčič, ki je ponovno dokazal, da ima za take vrste pobude velik smisel: spomnimo se, da so se pod njegovo taktirko v prejšnjih letih izvajale tudi kantata Jefejeva prisega ter opereti Planinska roža in Srce in denar; kantato Oljki so poleg solistov izvajali še združeni pevci zborov, ki so člani Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice, ter tržaški, goriški in videmski člani mladinskega simfoničnega orkestra. (iž)

odbor za mladino iz Ljubljane. MOM je tudi organizator mladinskega romanja za skupine iz Slovenije, katerim se bomo pridružili udeleženci iz Trsta. Odpotovali bomo 27. decembra iz Nove Gorice, kjer bomo imeli začetno sveto mašo. Vsakdo izmed udeležencev je tudi na kratko povedal, zakaj se je odločil za to romanje in kaj od te izkušnje pričakuje. Iz pogovora je izšlo, da se je večina odločila za taizéjsko srečanje zato, ker je bilo pričevanje udeleženk lanskega romanja v München navdušujoče, pa tudi zato, ker si želijo stika z mladimi iz cele Evrope in ker hočejo preživeti novo leto na alternativen način.

Udeleženci potovanja v Pariz bodo imeli drugo pripravo v petek, 23. decembra, ob 20. uri v župni cerkvi na Opčinah.

Breda Susič

V NEDELJO, 18. DECEMBRA, bo ob 17.15 maša v katarski bolnišnici.

spoznali to lepo afriško državo najprej v vsej njeni lepoti in bogastvu, potem pa v tragediji vojne in pokolov, ki so jo popolnoma uničili.

Župljani in šolske sestre so po maši pripravili okusno zakusko in topel čaj, ki se je odlično prilagalo.

Manjša skupina mladih se je nato umaknila v zgornje prostore Mladinskega krožka in tam imela prvo izmed dveh priprav na »evropsko novoletno taizéjsko srečanje za mlade«. Zbrali smo se okrog mize, na katero smo postavili sveče v obliki križa. Prebrali smo odlomka iz Sv. pisma, nekaj duhovnih misli, naučili smo se nekaj taizéjskih melodij. Vsak izmed udeležencev je dobil tudi nekaj praktičnih informacij o potovanju v Pariz in »Pismo iz Taizéja«, to je list, ki ga v slovenščini izdaja Medškofijski

8 milijard za Slovence v Italiji

Pretekli teden se je predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle mudil v Rimu, kjer se je sestel z vrsto predstavnikov raznih italijanskih političnih strank in Južnotirolske ljudske stranke. Med drugim se je sestel s tajnikom Italijanske ljudske stranke Buttiglionejem, z načelnikom poslanske skupine iste stranke in bivšim zunanjim ministrom Andreatto, s predstavnikom Demokratične stranke levice Pierrom Fassinom in Gian Giacomom Migonejem (ki je tudi predsednik senatne zunanjepolitične komisije), z načelnikom poslanske skupine Krščansko-demokratskega centra (CCD) Carlom Giovanardijem ter s poslancem Severne lige Raullejem Lovisonijem. Posebno plodni so bili - tako se zdi - stiki z načelnikoma senatnih skupin gibanja Forza Italia in Krščansko-demokratskega centra Enricom La Loggio in Massimom Palombijem. Oba politika sta Peterletu - ki ga je spremljal deželni tajnik Slovenske skupnosti Martin Brečelj - zagotovila, da bo v vladnem finančnem zakonu za leto 1995 vključen tudi 8 milijard za podporo ustanovam in organizacijam Slovencev v Italiji. Ta sredstva naj bi slovenska manjšina prejela preko posebne postavke ali resolucije.

Na vseh srečanjih predsednika SKD z italijanskimi politiki - povod za katera je bilo Buttiglionejevo vabilo Peterletu, naj obišče Rim - je močno prišla do izraza problematika slovenske manjšine v Italiji z vsemi znanimi težavami, ki jo pestijo, od gospodarskega vprašanja in še neizpoljene obveze o globalnem zaščitnem zakonu dalje. Tajnik SSk Brečelj je med drugim vsem sobesednikom izročil spomenico, ki jo je o problemih manjšine izdala stranka, in opozoril, da bi moralo priti vsak čas do ponovne vložitve zakonskega osnutka za zaščito Slovencev v Italiji, ki so ga izdelale vse najpomembnejše komponente naše manjšine. Podporo temu predlogu so zagotovili tudi vidni predstavniki LS, SL in CCD.

Vsekakor je bila na rimskih pogovorih močno izražena želja po izboljšanju odnosov med Slovenijo in Italijo. V tem smislu je vladalo veliko zanimanje za poglede, ki jih je s tem v zvezi ponažoril predsednik SKD Lojze Peterle.

Liturgično slavlje v Zgoniku

Nedelja, 4. decembra, je postala za zgoniško župnijo zgodovinski dan. Zjutraj so vabili zvonovi k blagoslovitvi obnovljene cerkve in zvonika. Ob 9.30 je prišel med nas g. nadškof A.V. Bommarco, da je s slovesnim bogoslužjem obeležil ta dan. Veliko župljanov in prijateljev se je zbralo, da bi se skupno zahvalili Bogu za dovršena dela, ki so se srečno iztekla.

V začetku sv. maše je nadškofa pozdravil v imenu vernikov domači župnik dr. Jože Markuža in mu izrazil veselje, da smo dočakali dan

blagoslovitve obnovljene cerkve. Nato je nadškof blagoslovil cerkev, zvonik zunaj cerkve in nov križev pot. Začela se je sv. maša, med katero so pevci lepo peli. Pri homiliji je nadškof spodbudil, naj ob obnovljeni cerkveni stavbi obnovimo tudi notranje duhovno življenje, in povedal adventno misel. Po molitvi vernikov je blagoslovil nov evharistični oltar; nato sta mu predstavnik župnije izročila priložnostni dar.

Ob koncu mašne daritve je spregovoril član župnijskega gospodarskega sveta g. Jožko Gruden. V svojem govoru je izrazil veselje vsega vernega občestva nad obnovljeno zunanjo in notranjo podobo cerkve ter se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri obnovi. Posebej je omenil prizadevnost župnika, arh. Marina Kokorovca in njegove sodelavce, gradbenika Ildia Tula in njegove pridne delavce, podjetje Perini, ki je oskrbelo centralno ogrevanje, in podjetje Stojana Grudna, ki je opravilo pleskarska dela. Zahvalil se je tudi deželni upravi za prispevek, s katerim je omogočila izvedbo načrtovanih del, ter Spomeniškem varstvu za potrebne nasvete. Omenil je tudi nov umetniški križev pot in nov evharistični oltar ter mizarska dela, ki jih je izdelal domači mojster Renato Doljak.

Zahvalil se je dobrotnikom, posebej pa je omenil bolne in onemogle. Po tolikem trudu seveda še nista dokončani celotna prenova in restavriranje posameznih umetnin v cerkveni notranjosti. K temu nas kar vabijo freske, cerkvene orgle in še kaj. Moramo vztrajati, se žrtvovati in moliti, da se bo že začeto delo nadaljevalo in privabljalo vedno večje število vernikov v ta božji hram.

Še enkrat: hvala g. nadškofu za obisk, sv. mašo in opravljeno blagoslovitev.

Po strnjem prikazu opravljenega dela je še nadškof spodbudil k nadaljnjemu delu, zlasti pri prihodnji obnovi župnišča. Po blagoslovu je zadonela zahvalna pesem. Udeleženci slavja so se še naprej zadržali v prijetni družbi. Tudi dan nam je bil naklonjen; čeprav je bil mrzel, pa vendar ni bilo burje.

JM

Še en božji hram rešen gotovega propada

Gabrovica je majhna vas, ki je nekoč skupno z Mačkoljami spadala pod osapsko župnijo. Med drugo svetovno vojno je bila požgana in do tal uničena, ljudje pa odpeljani v taborišča. Tudi vaški cerkvi sv. Miklavža ni bilo prizaneseno. Zob časa in težke razmere so jo skoraj uničile. Po dolgih desetletjih je božji duh dahnil v srca vaščanom, da so začeli z delom in jo v kratkem času rešili gotovega propada. Dne 4.12. je bila vsa lepa in okrašena kot nevesta. Privabila je polno ljudi, ki so ob 10. uri prisostvovali obredom blagoslovitve in sv. maši, ki jo je daroval koprski škof msgr. Pirih. Pri pridigi je zadovoljen čestital vaščanom za ta izredni uspeh in dejal, da je to znamenje novih časov; naj izginejo stare razprtije. Dolgo let iskanja novih poti in bogov ni umirilo človeških src. Bodi Bog zahvaljen za milost spoznanja in

usmeritve k Njemu, ki je prava pot, resnica in življenje.

Pri maši je sodeloval pevski zbor iz Kolonkovca. Po maši pa je zapel mladinski komorni zbor iz Kopra in s svojim odličnim petjem in solisti ganil navzoče. Praznik je čudovito lepo uspel. Vzdušje pa je bilo tako, da je marsikdo točil solze ganotja in dejal, da je to pravi čudež. Bil je dan, ki ga je naredil Gospod!

Po družabnosti pred cerkvijo smo se razšli hvaležni Bogu in zadovoljnimi vaščanom, ki so ponosni, da so ohranili ta zgodovinski božji hram, ki so ga za doto prejeli od svojih pradedov.

Dalka Šturman

P. Fidelisu v spomin

Goriški verniki imamo živo v spominu spovednico p. Fidelisa pri kapucinih v Gorici. Prišel je tja med zadnjo vojno in bil po dolgih letih prvih slovenski spovednik pri kapucinih. Prispel je iz Štajerske, kjer se je rodil 10.6.1914 pri Sv. Benediktu v Slovenskih Goricah. H kapucinom je vstopil leta 1936 in leta 1940 imel novo mašo. Ker po Hitlerjevem napadu na Jugoslavijo aprila 1941 ni več mogel ostati na Štajerskem, je prišel v Italijo in se ustavil pri kapucinih v Gorici. S svojim veseljem štajerskim značajem se je kmalu prikupil vsem, posebno še bolnikom in zapornikom v goriških zaporih. Z njegovim prihodom se je kapucinski samostan znova odprl sloven-

skim vernikom. Ko se je pod zavezniki začela sv. maša pri kapucinih tudi v slovenskem jeziku, jo je prevzel prav p. Fidelis. Toda časi so se kmalu spremenili in po letu 1947 so to mašo začasno ukiniteli. Pater se je želel umakniti. Priložnost se je ponudila, ko so l. 1968 iskali kapucinskega patra, ki bi šel med izseljence v Švico. Tam se je dobro znašel in uspešno delal za njihov dušni blagor. Toda začela se je pojavljati bolezen, revmatizem v hrbtenici. Skoro eno leto je preživel v bolnici v Zürichu in se toliko prezdravil, da je lahko prišel v samostan v Sv. Križu na Vipavskem.

Tudi kot invalid je rad spovedoval. Patri so skrbeli zanj, kolikor so mogli, a bilo je premalo, zato se je preselil v Ljubljano, v kapucinski samostan na Trpinčevi. Tam so mu lahko nudili boljše oskrbo v njegovi onemoglosti. Sedaj je dotrpel: njegov pogreb je bil v torek, 6. decembra, v Ljubljani.

Dragi pater! Veliko dobrega si nudiš vernikom v spovednici in na prižnici. Toda nazadnje te je Bog preizkusil kot očaka Joba; naj bo tudi tvoj bogat plačnik, kot je bil Jobu.

K.H.

Umrla je Rada Jelinčič

V noči med 12. in 13. decembrom je v Piranu pri svoji sestri umrla Rada Jelinčič. Pokojna je že dolgo časa bila srčni bolnik.

KATOLIŠKI TISKOVO DRUŠTVO SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL GORICA

V nedeljo, 18. decembra 1994, bomo ob 11.30 slovesno odprli in blagoslovili nove šolske prostore na Drevoredu 20. septembra 85. V sredo, 21. decembra 1994, bo ob 20. uri ob odprtju nove komorne dvorane glasbeno srečanje z učenci Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel.

Vljudno vabljeni!

P.D. Mačkolje vabi na predbožični koncert »V PRIČAKOVANJU...«

V nedeljo, 18. decembra 1994, ob 17. uri v Srenjski hiši v Mačkoljah Nastopata:

- Pihalni orkester Breg iz Doline
- MePz Mačkolje

Priložnostno misel bo podal župnik g. Žarko Škerlj. Prispjevki večera so namenjeni poplavljenecem v Piemontu.

Toplo vabljeni

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Vljudno Vas vabimo v razstavne prostore naše knjigarne na predstavitev pesniške zbirke

NEMIR Jurija Paljka

v ponedeljek, 19. decembra, ob 18. uri.
O avtorju in njegovi poeziji bo govoril pisatelj Igor Torkar.

Draguljarna - Urarna - Zlatarna z veliko izbiro predmetov iz srebra

VIRGILIO BRATINA s.n.c.

Dolga in kvalitetna prisotnost; označujejo jo resnost, strokovnost in kompetentnost na področju trgovine.

Corso del Popolo, 28 - Monfalcone (Tržič)
Tel. 0481/410674

Stara je bila 63 let in je bila hči vodje organizacije TIGR Zorka Jelinčiča in Fanice Obid. Ob njenja starša sta svojo zavednost slovenski stvari drago plačevala v življenju, saj je bil Zorko Jelinčič devet let v zaporih, Fanica Obid pa v konfinaciji. Pokojna Rada je ob sestrinem rojstvu ostala brez mame, ki je umrla med porodom. Živela je v Piranu, v Istri je tudi poučevala slovenščino in zgodovino. Pred kratkim je končala pregled zapiskov svojega očeta in zapiske pripravila za tisk. Knjiga z naslovom Pod svinčenim nebom je izšla pri Goriški Mohorjevi družbi letos v redni zbirki mohorjevsk.

OBVESTILA

KULTURNO ŠPORTNO DRUŠTVO VIPAVA vabi na kotalkarsko revijo, ki bo v sovedenski občinski telovadnici v soboto, 17. decembra, ob 20.30 in v nedeljo, 18. decembra, ob 19.30.

★

KVARTET NOMOS bo nastopil v nedeljo, 18. t.m., ob 18.30 v župnijski cerkvi v Sežani z božičnimi pesmimi.

Čestitke

Duhovska zveza čestita v imenu tržaških slovenskih duhovnikov dr. Zorku Hareju, predsedniku ZCPZ, skladatelju in aktivnemu članu slovenskega dela tržaške Cerkve ob prejemu zlatega odličja ZKO Slovenije.

★

Ob 80. rojstnem dnevu Natalije Tronkar z Jazbin ji iz srca voščijo vse najboljše gospa Judita in sosedje.

★

V sredo, 14. decembra, je obhajala 80. rojstni dan Natalija Tronkar z Jazbin. Verno občestvo na Jazbinah in v Števerjanu ji iskreno čestita ob visokem jubileju in ji vošči obilo božjega blagoslova.

ZAHVALA

Ob zelo uspešni izvedbi kanta-te Oljki in ob ponovitvah na Goriškem, Tržaškem in Koroškem, se Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri kantati.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: 1 modulo (5 cm višine v enem stolpcu) 45.000 lir + 19% IVA. Možne so sestave z več enako velikimi moduli, ne pa vmesne mere.

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV